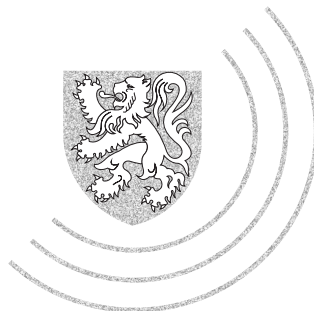

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

13 december 2004

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Koen Van den Heuvel**

**(Hoofdstuk I – Algemeen; Hoofdstuk V – Financiën; Hoofdstuk X – Leningsmachtigingen
van VOI, EVA en IVA; Hoofdstuk XVI – Slotbepalingen)**

Samenstelling van de commissie:

Commissievoorzitter: de heer Sven Gatz.

Vaste leden:

de heren Thieu Boutsen, Herman De Reuse, Felix Strackx, Christian Verougstraete, Rob Verreycken;

de heren Erik Matthijs, Steven Vanackere, Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

mevrouw Patricia Ceysens, de heer Sven Gatz, mevrouw Anne Marie Hoebeke;

de heer Gilbert Bossuyt, mevrouw Caroline Gennez, de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers:

de heren Erik Arckens, Erik Tack, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, de dames Veerle Heeren, Joke Schauvliege;

mevrouw Annick De Ridder, de heren André Denys, Marc van den Abeelen;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Herman Lauwers, Jacky Maes.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Peumans.

Zie:

124 (2004-2005)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet + Addendum
- Nr. 2: Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 tot 6: Amendementen
- Nr. 7: In eerste lezing door de Commissie aangenomen artikelen

INHOUD

	Blz.
A. VOORAF	4
A.1. Werkwijze in de commissie	4
A.2. Toetsing	4
B. TOELICHTING DOOR DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING BIJ HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2005	4
C. TOELICHTING BIJ HET VERSLAG VAN HET REKENHOF VAN HET ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE TWEDE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2004 EN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2005	8
D. BESPREKING OP 25 NOVEMBER 2004.....	9
D.1. Tussenkoms van de heer Ludo Sannen	9
D.1.1. Belastingverlagingen	9
D.1.2. Wijziging Bosdecreet	9
D.2. Tussenkoms van de heer Thieu Boutsen	9
D.2.1. Registratierechten	9
D.3. Tussenkoms van de heer Felix Strackx.....	9
D.3.1. Registratierechten	9
D.4. Tussenkoms van mevrouw Anne Marie Hoebeke	9
D.4.1. Registratierechten	9
E. REPLIEK VAN MINISTER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING OP 30 NOVEMBER 2004	10
F. FINALE REPLIEKEN IN DE ALGEMENE BESPREKING OP 1 DECEMBER 2004...	11
F.1. Tussenkoms van mevrouw Anne Marie Hoebeke	11
F.1.1. Registratierechten: Meeneembaarheid – Overmacht	11
F.2. Tussenkoms van de heer Felix Strackx.....	12
F.2.1. Registratierechten	12
G. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING	13
G.1. HOOFDSTUK I – ALGEMEEN	13
G.2. HOOFDSTUK V – FINANCIËN	13
G.3. HOOFDSTUK X – LENINGSMACHTIGINGEN VAN VOI, EVA EN IVA	16
G.4. HOOFDSTUK XVI – SLOTBEPALINGEN	16
G.5. EINDSTEMMING	16

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting behandelde op 25 en 30 november en 1, 2 en 7 december 2004 het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005 (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 124/1*), samen met het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2004 (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 123/1*).

Op 25 november 2004 werden beide ontwerpen van decreet toegelicht door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

Op 30 november 2004 werd verslag uitgebracht van het advies van het Rekenhof bij het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2004 en bij het ontwerp van decreet houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005 (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 124/1*).

De ontwerpen werden besproken in samenhang met het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2005 (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 14/1*) en het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2005 (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 15/1*), in samenhang met het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004 (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 18/1*) en het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004 (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 19/1*). Hierover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 15/9*.

Bij de eindstemming in commissie werden, overeenkomstig de vigerende grondwettelijke bepalingen, de stemmingen opgesplitst naar gelang het gewest dan wel gemeenschapsaangelegenheden betrof.

A. VOORAF

A.1. Werkwijze in de commissie

De voorzitter van het Vlaams Parlement verwees de programmadecreten naar de respectieve bevoegde commissies.

In elke inhoudelijk bevoegde commissie waren er definitieve stemmingen met betrekking tot de specifiek aan de respectieve commissie toegewezen artikelen van de programmadecreten.

De volgende hoofdstukken en bepalingen werden aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting toegewezen:

Hoofdstuk I: Algemeen

Hoofdstuk V: Financiën

Hoofdstuk X: Leningsmachtigingen van VOI, EVA en IVA

Hoofdstuk XVI: Slotbepalingen.

A.2. Toetsing

Overeenkomstig de beslissing van het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement van 22 november 2004 werden na toetsing overeenkomstig artikel 58 van het Reglement van het Vlaams Parlement alle ingediende bepalingen met betrekking tot de begeleiding van de tweede budgetcontrole 2004 en de bepalingen met betrekking tot de begroting 2005 in aanmerking genomen.

B. TOELICHTING DOOR DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING BIJ HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2005

Minister Dirk Van Mechelen overloopt naar aanleiding van zijn toelichting alle bepalingen van het programmadecreet. De minister stelt dat in het

programmadecreet bij de begroting 2005 een aantal maatregelen worden genomen die vergelijkbaar zijn met de maatregelen voor de budgetcontrole 2004. Voor de verslaggeving van de bespreking van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2004 wordt verwezen naar *Parl. St.* VI. Parl. 2004-2005, nr. 123/9.

Hoofdstuk I. Algemeen

Hoofdstuk I is de klassieke bepaling met betrekking tot de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden en behoeft dan ook geen verdere commentaar.

Hoofdstuk II. Onderwijs

Afdeling I. Hogescholen

In de eerste afdeling met betrekking tot de hogescholen, worden de investeringsmiddelen aangepast.

Afdeling II. Vastleggingsmachtigingen

Artikel 3 betreft de inschrijving van een verhoogde vastleggingsmachtiging voor de infrastructuur van het leerplichtonderwijs. In 2004 werden de bedragen voor de subsidiëring van infrastructuur eenmalig teruggebracht op het initieel bedrag van 1999. In 2004 werd de inhaalbeweging stopgezet. In 2005 wordt terug overgegaan tot een verhoogde vastleggingsmachtiging, waarbij opnieuw, uiteraard binnen de perken van de budgettaire mogelijkheden, resoluut gekozen wordt voor een voortzetting van de inhaaloperatie.

Afdeling III. Centra voor Leerlingenbegeleiding

Als besparingsmaatregel worden de werkingsmiddelen voor de Centra voor Leerlingenbegeleiding met 2 percent verminderd.

Afdeling IV. Volwassenenonderwijs

Deze afdeling heeft betrekking op de personeelskosten van het onderwijs voor sociale promotie. Deze kosten worden bevroren op het niveau van het schooljaar 2004-2005 en is dit dus eveneens een besparingsmaatregel.

Afdeling V. Universiteiten

Onderafdeling I. Financiering

Artikel 7 heeft te maken met de universiteiten waarbij artikel 136 van het universiteitendecreet van 12 juni 1991 wordt aangepast. Een verschil in RSZ-bijdragen van pensioenen tussen privé- en openbare universiteiten wordt op deze wijze weg-gewerkt. Aangezien op federaal niveau de RSZ-regeling werd verminderd, spreekt het voor zich dat ook de compensatiekredieten verminderd kunnen worden. Het is een principe dat ook in 2003 en 2004 is doorgevoerd.

Onderafdeling II. Investerings universiteiten

Artikel 8 betreft de aanpassing van de investeringskredieten voor de universiteiten.

Afdeling VI. Secundair onderwijs – ondersteunend personeel

De Vlaamse minister van Onderwijs zal in de loop van 2005 met het oog op het schooljaar 2005-2006 een aantal besparingsmaatregelen naar voren schuiven. Artikel 9 laat toe om flexibel in te grijpen op de berekeningswijze en de aanwending van de puntenenveloppe voor het ondersteunend personeel in het secundair onderwijs. Dit vormt een budgettair instrument dat kan worden aangewend met het oog op een aantal besparingen in het secundair onderwijs vanaf volgend schooljaar.

Hoofdstuk III. Sociaal Impulsfonds

Er werd beslist om geen SIF-middelen terug te vorderen bij de gemeenten die hun resultaat behaalden. Voorts wordt ook voorzien in een afzwakking van de bewijslast. Een terugvordering van SIF-middelen wordt enkel behouden indien manifest vaststaat dat de beoogde resultaten niet werden bereikt. Tevens is het de bedoeling van de Vlaamse Regering om de administratieve last af te bouwen.

Hoofdstuk IV. Toerisme

Het huidige Kustactieplan van 2000 tot 2004 loopt dit jaar af. Er werd beslist dit plan te verlengen met een periode van vier jaar, namelijk van 2005 tot

2009. Dat laat toe de positieve dynamiek die uit het Kustactieplan naar voren is gekomen, door te trekken. Het heeft ook alles te maken met het feit dat toerisme steeds meer wordt beschouwd als een economische hefboom voor Vlaanderen.

Hoofdstuk V. Financiën

Afdeling I. Vervreemding

Artikel 12 heeft betrekking op een wijziging van artikel 90 van het Bosdecreet. Op die wijze wordt de procedure bij vervreemding van openbare domeingoederen die onder het Bosdecreet vallen, gestandaardiseerd. In plaats van een decretale machtiging voor elke vervreemding van openbare domeingoederen, zal dit nu kunnen gebeuren door middel van een machtiging door de ganse Vlaamse Regering. De basis van dit artikel spruit voort uit de idee om een eigendom te verkopen in het Mechelse waartoe 13 are bos behoorden. Hiervoor was een decretale machtiging nodig van het Vlaams Parlement. Zoals het ook in andere procedures geldt, laten we nu toe dat die machtiging gebeurt door de Vlaamse Regering in het kader van de domaniale wetgeving. Dit is enkel een puur pragmatische operatie en heeft niets te maken met de verkoop van Vlaamse bossen in het belang van de schatkist. Het gaat louter om een administratieve versoepeling op momenten van dergelijke transacties. Er moet over worden beslist door de ganse Vlaamse Regering en dat zal dan ook telkenmale in de notulen van de Vlaamse Regering vermeld staan.

Afdeling II. Successierechten

Minister Van Mechelen heeft naar aanleiding van een eerdere bespreking in commissie al aangekondigd dat bepalingen zouden worden ingevoerd om rechtsmisbruik bij schenkingen tegen te gaan. De minister blijft een enorm groot voorstander van het verlaagd tarief voor schenkingen. De invoering van een heffing van 3 en van 7 percent heeft tal van voordelen, niet in het minst de economische return en het reactiveren van roerende vermogens, maar de spelregels moeten wel eerlijk worden gevolgd. De minister verklaart zich niet te kunnen vinden in bepalingen zoals het uitstellen van de overdracht van roerende goederen tot het ogenblik van het overlijden, namelijk een schenking onder de opschortende voorwaarde van het overlijden (de zogenaamde sterfbedschenkingen). Deze ontwijking

wordt uitgeschakeld. Artikel 14 sluit dit juridische achterpoortje; een oplossing wordt doorgevoerd op basis van het non-bis-in-idem principe. Als deze verrichtingen gelijk gesteld worden met een legaat waarop successierechten moeten worden betaald, spreekt het voor zichzelf dat er geen schenkingsrechten op kunnen worden geïnd.

Afdeling III. Registratierechten op schenking van bouwgronden

Er wordt een puur technische correctie doorgevoerd, namelijk van een verwijzing binnen het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten.

Afdeling IV. Registratierechten op de aankoop van onroerende goederen

Onderafdeling I. Versoepeling abattement

Op dit ogenblik worden via het systeem van het abattement van 12.500 euros onroerende starters gestimuleerd door hen een financieel duwtje in de rug te geven. Er is slechts vrijstelling van de heffingsgrond op voorwaarde dat binnen een termijn van drie jaar de koper zijn hoofdverblijfplaats vestigt op het nieuw aangekocht goed. Tot op heden kan men een eerste bouwgrond aankopen en een abattement verkrijgen op voorwaarde dat men binnen de drie jaar zijn hoofdverblijfplaats vestigt op die bouwgrond. In de praktijk leidt dit soms tot moeilijkheden. Dat heeft te maken met verguningsprocedures en dergelijke. Daarom is door de Vlaamse Regering beslist de termijn van drie jaar te verlengen tot vijf. Jonge starters die een bouwgrond kopen, hebben dus vijf jaar de tijd om in te trekken in de daar nieuw te bouwen woning.

Onderafdeling II. Vereenvoudiging meeneembaarheid

Artikelen 17 tot 29 zijn het gevolg van de besprekingen gedurende de voorbije maanden met de federatie van notarissen. Er wordt gestreefd naar een vereenvoudiging en versoepeling van het systeem van meeneembaarheid. Dat is ook het gevolg van vragen, interpellaties en verzoekschriften in de commissie over bijvoorbeeld de meeneembaarheid in het geval van een echtscheiding. Als een van de echtgenoten de woning verlaat en de andere echtgenoot eigenaar wordt, dan is de echtgenoot die de woning eerder heeft verlaten, zijn deel van de

meeneembaarheid kwijt. Met deze bepaling wordt dat bijgestuurd, zodat wie zijn deel van de woning afstaat, bij een volgende aankoop voor dat deel de meeneembaarheid kan invoeren.

Een andere vereiste voor de meeneembaarheid is dat de verkochte woning moet dienen als hoofdverblijfplaats tot op het moment van de verkoop. Ook dat leidt tot problemen want iemand die gedwongen, bij vonnis, de woning moet verlaten, verliest daardoor de facto zijn of haar deel van de meeneembaarheid. Ook dat wordt versoepeld door de regel dat de woning de hoofdverblijfplaats moet zijn tot 18 maanden voor de verkoop, of voor de aankoop in geval van terugkopen.

Op een ander vlak wordt strenger opgetreden; wie vals speelt, moet daar ook de gevolgen van dragen. Wie dus bijrechten moet betalen bij een akte omdat er een onderschatting van de verkoopprijs is gebeurd, kan die bijrechten niet in aanmerking laten komen voor de meeneembaarheid.

Afdeling V. Onroerende voorheffing

Er is vastgesteld dat er wel eens rechtsmisbruik wordt gemaakt van het systeem van het bezwaarschrift of het systeem van ambtshalve ontheffing. Er wordt bewust zeer lang gewacht met het aanvragen van de ambtshalve ontheffing, omdat de moratoriuminteressen vandaag heel wat hoger zijn dan de klassieke rente. Met dit artikel wordt dit misbruik tegengegaan.

Hoofdstuk VI. Leegstand

Artikelen 31 tot en met 53 hebben te maken met de leegstand. Heel wat bepalingen worden erdoor verfijnd. Daarnaast worden ook de spelregels voor de inventarisatie van de registers van de leegstand verfijnd. De inventarisatie zal daardoor in de toekomst keuriger verlopen, en zodoende kan een waslijst van bezwaarschriften worden voorkomen.

Hoofdstuk VII. Landbouw

Afdeling I. Landbouwinformatienetwerk

Artikel 54 richt een Fonds voor het Landbouwinformatienetwerk op. Er worden een aantal geringe ontvangsten verwacht, waarvoor een organiek begrotingsfonds moet worden georganiseerd.

Afdeling II. Vlaams Landbouwinvesteringsfonds

Landbouwtoeleveringsbedrijven en bedrijven in de voedingssector komen ingevolge het nieuwe decreet op het economisch ondersteuningsbeleid, het economisch expansiedecreet, niet in aanmerking voor het Hermesfonds. Door dit artikel kunnen ze terecht bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) voor tegemoetkomingen.

Afdeling III. Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing

De inning van de bijdrage voor de financiering van het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing wordt decretaal bekrachtigd.

Hoofdstuk VIII. Gemeentefonds en Stedenfonds

Het is de bedoeling van de Vlaamse Regering om komaf te maken met de rechtsonzekerheid voor steden en gemeenten. Er is daarom beslist om, in het licht van de toekomstnorm voor de Vlaamse begroting en het langetermijnperspectief inzake beleidskredieten, definitief uit te gaan van een groei van 2 procent en een inflatie van 1,5 procent, samen 3,5 procent. In een langetermijnperspectief over vijf jaar wordt voor het Gemeentefonds en het Stedenfonds een stijgingspercentage van 3,5 procent bepaald, wat overeenstemt met de eigen toekomstnorm die voor de Vlaamse begroting wordt gebruikt.

Hoofdstuk IX. Vlaams Woningfonds

Het hoofdstuk houdt verband met de gezinsverdunding die in Vlaanderen nu eenmaal bestaat. Door deze bepaling wordt de alom geprezen werking van het Woningfonds uitgebreid. De definitie van meerdere kinderen, wat betekent minimaal twee, wordt geschrapt, en er wordt voorzien in tegemoetkomingen in de vorm van goedkopere leningen voor gezinnen met ten minste één kind. Daarmee kan men onroerende starters activeren.

Hoofdstuk X. Leningsmachtigingen van VOI, EVA en IVA

De bepaling van artikel 60 heeft te maken met de nieuwe consolidatietechniek die moet worden

toegepast vanaf 2004. Het is de bedoeling om de leningsmachtigingen van de VOI's, de EVA's en de IVA's te beperken. Iedere lening van een VOI, een EVA of IVA wordt geconsolideerd met de resultaten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en heeft rechtstreekse gevolgen op de normberekening. Om dit te monitoren, worden de leningsmachtigingen versterkt en verstrengd. Dit moet worden onderworpen aan een uitzonderlijke bepaling in het uitgavendecreet. Daarna moet de Vlaamse Regering en vanzelfsprekend ook het Vlaams Parlement dit goedkeuren waardoor het toezicht op de VOI's wordt verstraakt.

Hoofdstuk XI. Elektriciteitsmarkt

Met de artikelen 61, 62 en 63 van het voorliggende programmadecreet wordt een einde gemaakt aan de discussie over de gratis distributie van groene stroom geïnjecteerd op Belgische distributienetten. De Vlaamse overheid is in gebreke gesteld door de Europese Commissie. Door de voorgestelde wijziging wordt de discriminatie van buitenlandse groene stroom ongedaan gemaakt.

Hoofdstuk XII. Waterzuivering

Hoofdstuk XII betreft de waterzuivering en het vrijstellen van retributies. Er wordt namelijk voorgesteld om de pompstations en zuiveringsinstallaties van Aquafin hieraan toe te voegen, om op deze wijze bijkomende BTW-kosten te vermijden.

Hoofdstuk XIII. Cultuur

De Vlaamse minister van Cultuur stelt budgettaire maatregelen voor met betrekking tot het lokaal cultuurbeleid. Het is de bedoeling om de nieuwe subsidieregeling te spreiden over vijf in plaats van over vier jaar. In artikel 66 wordt de tegemoetkoming per inwoner voor 2005 aangepast naar 0,30 euro per inwoner.

Hoofdstuk XIV. Vlaamse sportfederaties

Artikel 68 van hoofdstuk XVI over de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, bepaalt dat de

subsidiëring zal gebeuren binnen de beschikbare begrotingskredieten.

Hoofdstuk XV. Economie en Tewerkstelling

In verband met de erkende regionale samenwerkingsverbanden en de geplande fusie van de streekplatformen en subregionale tewerkstellingscomités, kan vastgesteld worden dat nog niet alle samenwerkingsverbanden zijn opgestart en/of erkend. Dit zou tot gevolg hebben dat ze daardoor hun subsidies verliezen. Daarom wordt in een overgangsmaatregel voorzien om dat subsidieverlies te verhinderen.

Hoofdstuk XVI. Slotbepalingen

Dit hoofdstuk omvat de slotbepalingen over de inwerkingtreding van het ontwerp van decreet en behoeft dan ook geen verdere commentaar.

C. TOELICHTING BIJ HET VERSLAG VAN HET REKENHOF VAN HET ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE TWEDE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2004 EN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2005

Namens het Rekenhof bracht *mevrouw Christine Vandekerckhove*, eerste auditeur-revisor, op 30 november 2004 verslag uit van het onderzoek van het Rekenhof bij het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2004 (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 123/2*) en bij het ontwerp van decreet houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005 (*Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 124/2*).

De opmerkingen bij de twee programmadecreten werden in een en dezelfde uiteenzetting toegelicht.

De toelichting was toegespitst op de sale-and-rent backoperatie van Vlaamse overheidsgebouwen. Voor de verslaggeving wordt verwezen naar *Parl. St. VI. Parl. 2004-2005, nr. 123/9*.

D. BESPREKING OP 25 NOVEMBER 2004

D.1. Tussenkost van de heer Ludo Sannen

D.1.1. Belastingverlagingen

De heer Ludo Sannen is van oordeel dat de vorige Vlaamse Regering slimme belastingverlagingen heeft doorgevoerd via de verlaging van de registratie- en schenkingsrechten en dergelijke. Het Rekenhof had daarop kritiek. De slimme belastingen hebben echter andere plannen mogelijk gemaakt, onder meer op het vlak van mobiliteit en huisvesting. Tegelijk hebben ze ook meer inkomsten gegenereerd. Het was dan ook een geslaagde operatie op twee vlakken. Hij hoopt en gaat er dan ook van uit dat toekomstige belastingverlagingen ook slim zullen zijn, en niet lineair. Dat is sturend beleid: zo groeien het vertrouwen en de burgerzin van de Vlaming.

D.1.2. Wijziging Bosdecreet

Het commissielid is van mening dat Groen! spijkers op laag water zoekt op het vlak van bosbeleid. De kritiek over de zogenaamde uitverkoop van bossen is onterecht. Vorige legislatuur werd het meeste bos immers aangekocht door de Vlaamse Landmaatschappij, wat een VOI is. De regelgeving over koop en verkoop van bossen is niet van toepassing op de VOI's. De VLM zal delen van die bossen terug verkopen aan de gemeenten en/of andere overheidsinstellingen. Op die manier wenst de Vlaamse overheid een globaal beheer te voeren. De heer Sannen is gerustgesteld door het standpunt van de Vlaamse Regering dat een beslissing terzake collectief door de hele Vlaamse Regering genomen moet worden, en dat het niet om een apart delegatiebesluit vanwege de voor Leefmilieu bevoegde Vlaamse minister zal gaan. Er is inderdaad geen decreet voor nodig, maar wel een beslissing vanwege de voltallige regering.

D.2. Tussenkost van de heer Thieu Boutsen

D.2.1. Registratierechten

De heer Thieu Boutsen uit zijn bezwaar tegen de uitsluiting van registratierechten die betaald werden als gevolg van een meertaxatie, van de meeneembaarheid. Het moeten betalen van bijkomende heffingen is immers niet altijd het gevolg van

frauduleus gedrag. De koper heeft geen enkel middel om op voorhand te weten wat de schatting zal zijn door de registratiediensten. Het commissielid dringt er dan ook op aan dat dit wordt gewijzigd. Onwetende mensen worden er immers onterecht door in moeilijkheden gebracht.

D.3. Tussenkost van de heer Felix Strackx

D.3.1. Registratierechten

Ook *de heer Felix Strackx* heeft kritiek op de voorgestelde regeling. Men dreigt immers twee keer gestraft te worden. Door de Vlaamse regering wordt het voorgesteld alsof iemand die een meertaxatie krijgt van de registratiedienst, altijd te kwader trouw is. De heer Strackx kan een heleboel voorbeelden aanhalen waarbij dat helemaal niet het geval is. Dergelijke mensen wordt dus een keer gestraft door de meertaxatie zelf en door de intresen erop en een tweede keer door de niet-meeneembaarheid ervan bij de verkoop van het goed, wat niet fair is.

Artikel 60 van het Wetboek der registratierechten bepaalt dat een situatie kan bestaan van overmacht waardoor de meertaxatie niet zal gebeuren. Het begrip 'overmacht' wordt echter verschillend geïnterpreteerd door de ontvangers van registratierechten. Heeft de ministers instructies gegeven aan de ontvangers over wat ze wel en niet als overmacht kunnen beschouwen?

D.4. Tussenkost van mevrouw Anne Marie Hoebeke

D.4.1. Registratierechten

Mevrouw Anne Marie Hoebeke treedt de stelling van de minister bij. Ze wijst erop dat bij de taxatie inzake registratierechten een onderscheid dient te worden gemaakt tussen het kopen en bouwen van een woning. Bij het bouwen wordt op basis van voorgelegde facturen een schatting gemaakt van de BTW en dergelijke. Uit de praktijk blijkt dat sommige bouwers nogal eens de neiging hebben om een en ander te verzwijgen. Bij het kopen van een woning wordt de maatstaf van heffing in de akte tussen koper en verkoper bepaald. De notarissen hebben de verplichting om in de akte te stellen dat er geen bewimpeling van prijs mag zijn,

maar dat gebeurt toch. De enige situatie waar ze dergelijke bewimpeling niet ziet gebeuren, is wanneer bij een echtscheiding de woning door een van de partners wordt gekocht, omwille van het feit dat de registratierechten in dat geval maar 1 procent bedragen.

De beslissing van de minister is goed omdat er rechtszekerheid wordt gecreëerd. Er is nu één bedrag dat wordt aangenomen: het bedrag dat initieel aan registratierechten is betaald. Als notarissen nog eens al dat opzoekwerk moeten doen, dan is de burger daar ook niet mee gediend. In de marge van deze discussie vraagt mevrouw Hoebeke dat de minister bij de federale overheid zou aandringen op een administratieve vereenvoudiging inzake de zegelrechten. Het wordt allemaal te veel voor notarissen.

E. REPLIEK VAN MINISTER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING OP 30 NOVEMBER 2004

Minister Dirk Van Mechelen verwijst naar de kritiek van leden van Vlaams Belang die bezwaar hadden bij het feit dat er enerzijds een versoepeling is van het systeem van meeneembaarheid van de registratierechten, maar dat anderzijds niet meer wordt voorzien in de meeneembaarheid van registratierechten die voortvloeien uit vaststellingen van prijsbewimpeling of tekortschatting. De minister stelt vast dat over het concept van meeneembaarheid van registratierechten en de versoepeling ervan consensus bestaat maar dat er nog discussie is over de vraag of bijrechten of aanvullende registratierechten al dan niet mogen worden meegenomen.

Het uitgangspunt moet blijven dat een correcte fiscale aangifte een hoog maatschappelijk belang heeft. Bovendien is de administratieve vereenvoudiging door de afbouw van het tijdrovend werk dat gepaard gaat met het meenemen van nagevorderde registratierechten, belangrijk voor zowel de administratie als het notariaat.

Er is beweerd dat tekortschatting courant zou zijn, en dat de belastingplichtige een dubbele sanctie zou krijgen. De minister wijst erop dat prijsbewimpeling en tekortschatting uit elkaar moeten worden

gehouden. Prijsbewimpeling doet zich voor wanneer de in een akte vermelde prijs lager is dan wat de koper in werkelijkheid heeft betaald. Er is met andere woorden een betaling in het zwart gebeurd. Als de administratie dit kan aantonen, kan ze zowel de koper als de verkoper aanspreken voor de betaling van de aanvullende rechten. Beiden zijn bovendien een boete verschuldigd gelijk aan die rechten. In totaal is dus driemaal het bedrag van de aanvullende rechten verschuldigd.

Als iemand spontaan zijn te lage aangifte aangeeft aan de administratie, dan kan de boete vermindert worden door de bevoegde ontvanger. Prijsbewimpeling is in de praktijk uiterst moeilijk aan te tonen. Het gebeurt dan ook zeer weinig. Wat wel belangrijk is, is de tekortschatting.

Het registratierecht op de verkoop van onroerende goederen wordt berekend op de prijs die de partijen overeengekomen zijn, maar met als minimum de verkoopwaarde van het verkochte goed. Het kan natuurlijk gebeuren dat iemand de koop van zijn leven heeft gesloten, of dat vrienden of familieleden onderling een verkoopprijs hebben afgesproken onder de normale marktwaarde. Dat is niet oneerbaar, maar toch moeten de registratierechten worden betaald op het bedrag van de normale verkoopwaarde, en niet op de lage(re) prijs. Die waarde moet dan ook in de akte worden opgegeven.

Er is sprake van een tekortschatting als een prijs lager is dan de marktwaarde, en de koper die eigenlijk de registratierechten moet betalen op de normale verkoopwaarde, dat niet heeft gedaan bij het verlijden van de notariële akte. De ontvanger kan die tekortschatting aantonen op basis van vergelijkingspunten. Die zijn overigens algemeen bekend, en ze zijn ook op het internet te vinden, zodat iedereen zelf kan bepalen hoeveel een huis waard is.

De minister stelt dat iedereen het erover eens is dat iemand die aan prijsbewimpeling heeft gedaan, en dus betaald heeft in het zwart en zodoende eigenlijk fraude heeft gepleegd, nooit in aanmerking kan komen voor meeneembaarheid van de registratierechten. In het tweede geval is een tekortschatting gebeurd. Daarbij is de rol van de notaris heel belangrijk. Die zou zijn cliënt moeten aansporen om de registratierechten te betalen op de effectieve waarde van het onroerende goed. Vroeger was het de trend om de tekortschatting van de waarde van

het verkochte onroerende goed te proberen en dan af te wachten of de ontvanger van de registratie een navordering zou instellen. Nu is er echter het nieuwe concept van de meeneembaarheid van de registratierechten. Een correcte fiscale aangifte wordt vandaag door het systeem van de meeneembaarheid overdadig gehonoreerd. De initieel betaalde rechten staan vermeld naar aanleiding van de registratie van de aankoopakte en kunnen dan ook meteen aangewend worden door de notaris voor de berekening van de meeneembaarheid. De minister pleit er dan ook sterk voor dat de desbetreffende bepalingen in het programmadecreet 2005 worden goedgekeurd.

Inzake het zogenaamde klein beschrijf verbindt men zich ertoe binnen de drie jaar op het adres van het verkregen onroerend goed te gaan wonen en er dan zonder onderbreking drie jaar te verblijven. Als dat niet gebeurt, moet men een boete betalen. De verlaging wordt echter niet behouden bij overmacht. Het komt aan de ontvangers van de registratie toe om het begrip overmacht te interpreteren. De mogelijkheid om daartegen in beroep te gaan bij de rechtbank in geval van niet-akkoord, blijft behouden. De inning en de vaststelling gebeuren decentraal in de ongeveer 120 registratiekantoren. De minister is van oordeel dat dit hoegenaamd geen juridische, maar een puur feitelijke kwestie is. De minister heeft dan ook niet gevraagd aan de federale administratie om hierover specifieke instructies te geven. Conform de bijzondere financieringswet moet de federale administratie die deze gewestelijke belastingen int, minutieus onderhandelen met de Vlaamse, zodat de richtlijnen kunnen worden gevolgd.

F. FINALE REPLIEKEN IN DE ALGEMENE BESPREKING OP 1 DECEMBER 2004

F.1. Tussenkomst van mevrouw Anne Marie Hoebeke

F.1.1. Registratierechten: Meeneembaarheid – Overmacht

Mevrouw Anne Marie Hoebeke vraagt of het niet mogelijk is om bij de Vereniging van Vrederechters en Politierechters een inventaris op te vragen van de overmachtsituaties die ze als gerechtigd beschouwen, teneinde de burger rechtszekerheid te geven en de ontvangers op één lijn te krijgen? In het kader van

huurovereenkomsten, wordt overmacht ingeroepen bij opzegging voor eigen gebruik zodat de sanctie van 18 maanden huur kan worden kwijtgescholden. Volgens *minister Van Mechelen* wordt dus voorgesteld om een niet-betwiste limitatieve lijst op te stellen van situaties waarin overmacht altijd wordt aanvaard als begrip. Die lijst zou tevens niet exhaustief moeten zijn. In dat laatste zit echter de moeilijkheid. Waar er in de meeste gevallen van overmacht wel een systeem te vinden is, kan het echter in die andere gevallen leiden tot rechtsonzekerheid. *Mevrouw Hoebeke* repliceert dat de sanctie voor de verhuurder die de huur opzegt voor eigen gebruik maar het goed niet in gebruik neemt, ook heel rigide is.

De minister is van mening dat er, aangezien het hier geen exacte wetenschap is, altijd een stuk appreciatiebevoegdheid zal spelen, net zoals bijvoorbeeld bij Ruimtelijke Ordening. In dat geval is het een ambtenaar van Ruimtelijke Ordening, in het andere geval een ontvanger van de registratie, die zal moeten wikken en wegen of hij het kan verantwoorden dat hij de overmacht aanvaardt of niet. Als de ontvanger de overmacht aanvaardt, speelt ook zijn persoonlijke verantwoordelijkheid mee. De minister is dan ook niet zinnens om daarover een omzendbrief op te stellen. Er zijn andere meer prioritaire zaken in Vlaanderen. Daarmee wil hij echter niet zeggen dat het niet belangrijk is. De minister wijst er op dat er trouwens al een repertorium bestaat, waarin onder andere rechterlijke uitspraken zijn opgenomen. De meest frappante rechterlijke uitspraken worden daarin door de (federale) fiscale administratie gebundeld, zodat de ontvanger toch al een richtlijn heeft van wat hij al dan niet als overmacht kan beschouwen. Dat is geen exhaustieve lijst, maar gewoon een richtinggevende lijst voor de ontvanger. Binnenkort zal dat repertorium RJ trouwens ook worden gepubliceerd op de website van de federale administratie, zodat de burger meer rechtszekerheid heeft.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke gaat ermee akkoord dat prijsbewimpeling, wat dus ontduiking is en strafrechtelijk vervolgbaar, niet moet worden beloond. Wat bedoelt de minister echter precies met een 'voordelige aankoop'? Bedoelt hij dan het uit onverdeeldheid treden naar aanleiding van een echtscheiding of van een vereffening? Of gaat het enkel om aankoop bij derden, bijvoorbeeld een vriend, maar niet om het uitkopen van een broer of zus?

De minister wijst erop dat registratierechten moeten worden betaald op de venale waarde van de woning, die in de notariële akte wordt vermeld. Het heeft niet alleen betrekking op het uit onverdeeldheid treden. Iemand mag te allen tijde verkopen. Als de ouders leven, dan verkopen ze wat ze willen, zelfs als de broers en zussen het er niet mee eens zijn. Voor het uit onverdeeldheid treden is er een afzonderlijk percentage van maar 1 percent. Maar dat is hier niet het geval.

Mevrouw Hoebeke vindt het positief te kunnen vaststellen dat de meeneembaarheid ook wordt uitgebreid tot de echtgenoot die het onroerend goed bij een echtscheiding niet overneemt. *De minister* stelt dat dit bij de totstandkoming van de regeling van de meeneembaarheid van de registratierechten een van de grootste discussiepunten in deze commissie was. Door het feit dat de termijn van 18 maanden wordt ingesteld, wordt het probleem voor nogal wat ongelukkigen die in dat geval zijn opgelost.

Mevrouw Hoebeke merkt op dat men natuurlijk ook bijvoorbeeld 24 maanden zou kunnen bepalen in plaats van 18 maanden. Dan valt ook de echtscheiding op basis van 2 jaar feitelijke scheiding daarbinnen. Natuurlijk rijst de vraag hoe ver kan gaan met het verlengen van de periode bepaald in artikel 20 en 26 van het programmadecreet bij de begroting 2005.

F.2. Tussenkomen van de heer Felix Strackx

F.2.1. Registratierechten

De heer Felix Strackx vraagt zich af waarom de aanvullende rechten uitgesloten zouden worden van de meeneembaarheid. De vermindering van registratierechten voor een bescheiden woning, het zogeheten 'klein beschrijf', krijgt men wanneer men er binnen de 3 jaar gaat wonen. De spreker heeft van de minister begrepen dat het klein beschrijf van toepassing is als die toestand 3 jaar behouden blijft. Volgens de heer Strackx moet alleen de domiciliëring 3 jaar behouden blijven. Bij een letterlijke interpretatie van de regeling, mag men wel degelijk verkopen of verdelen voor die termijn van 3 jaar verstreken is, indien men gedomicilieerd blijft op dat adres. Volgens de spreker is de regeling onduidelijk. Maar volgens de minister zou iemand die zich niet houdt aan die bepalingen van twee-

maal 3 jaar, 5 percent bijbetalen en ook nog eens een boete opgelegd krijgen.

Het commissielid vindt het principe van die boete op zich al vreemd. Men kan het immers toch niet als fraude of kwader trouw beschouwen wanneer iemand ergens geen 3 jaar blijft wonen. De mensen kunnen toch niet op voorhand weten of ze daaraan zullen kunnen voldoen. Misschien zullen ze moeten verkopen of verdelen, om financiële redenen of wegens relatieproblemen. Hoe moet men trouwens die overmacht interpreteren? De heer Strackx is de mening toegedaan dat het niet correct is dat mensen, die gebruik hebben gemaakt van het klein beschrijf (artikel 60) en 5 percent betalen, naderhand 5 percent moeten bijbetalen.

Minister Van Mechelen stelt vast dat er eensgezindheid is over de regeling ingeval van prijsbewimpeling. De tekortschatting is de de-factocorrectie op de prijsbewimpeling. De minister stelt dat een notaris hierin zijn verantwoordelijkheid draagt. Als iemand een woning met een laag KI koopt, krijgt hij een klein beschrijf, maar hij moet zich aan een aantal voorwaarden houden. Als iemand de Lotto wint, kan hij zich ineens een grote villa veroorloven. Dat is toch geen overmacht? Een man bezit een kleine woning met klein beschrijf. Zijn moeder overlijdt en hij krijgt een erfenis. Hij verkoopt zijn huis en koopt een nieuwe grotere woning. Is dat overmacht? Een militair die wordt overgeplaatst naar een andere gemeente en zijn woning moet verkopen, is dat overmacht? Overmacht betekent dat een gebeurtenis onafzienbaar en onafwendbaar moet zijn.

De heer Strackx repliceert dat hij zich perfect kan voorstellen dat een koppel de woning verdeelt, maar dat beide echtelieden gedomicilieerd blijven op dat adres. Voldoen zij nog aan de voorwaarde van 3 jaar?

Minister Van Mechelen is van oordeel dat bijvoorbeeld het verschil tussen 'klein' en 'groot' beschrijf niet meer van deze tijd is. Er moeten andere haalbare eenvormige systemen gezocht worden die hetzelfde doel bereiken. De doelstelling is en blijft de onroerende starter te helpen.

Op de vraag van de heer Strackx of diegene die het goed verwerft naar aanleiding van een verdeling, de volledige registratierechten kan meenemen, wordt namens minister Van Mechelen geant-

woord dat de overnemer enkel het aandeel van de rechten die hij oorspronkelijk betaald heeft, kan meenemen. Degene die het goed vervreemdt, kan momenteel niets meenemen. Het is de bedoeling dat vanaf 1 januari 2005 ieder zijn aandeel in de registratierechten meeneemt.

In antwoord op de vraag van de heer Strackx of de 1 procent registratierechten die de verwerver betaalt naar aanleiding van de verdeling meeneembaar is, wordt namens de minister ontkenkend geantwoord. Enkel verkooprechten zijn meeneembaar. Enkel de vereiste om zich volledig van de vroegere hoofdverblijfplaats te voldoen, wordt versoepeld. Het hoeft niet meer door een verkoop te zijn, het kan ook door verdeling of afstand van onverdeelde delen gebeuren. Het bedrag van meeneembaarheid verandert echter niet.

De heer Strackx vraagt zich af of een verdeling tussen twee samenwonenden vóór het einde van die periode van 3 jaar verplichte bewoning, tot gevolg kan hebben dat degene die afstand doet 5 percent aanvullende registratierechten moet bijbetalen, ook als hij gedomicilieerd blijft op dat adres. Namens *de minister* wordt gesteld dat de vraag of de verkoop van de woning met behoud van de inschrijvingsverplichting de 5 percent aanvullende registratierechten verplicht maakt, eigenlijk een vraag is voor de federale administratie. Als die vraag bevestigend zou worden beantwoord, en die persoon dus moet bijbetalen, is overeenkomstig de decretale regeling hetgeen hij ingevolge het niet-naleven van die verplichting moet bijbetalen, niet langer meeneembaar. Op het moment dat iemand iets aankoopt met een klein beschrijf, gaat hij het engagement aan om beide verplichtingen na te leven: binnen 3 jaar inschrijven op het nieuwe adres plus dat 3 jaar behouden. Hij ondertekent dat in de akte, hij is zich daarvan bewust.

Het feit dat dit een federale aangelegenheid is, vloeit voort uit de bevoegdheidsverdeling overeenkomstig de bijzondere financieringswet. Vlaanderen is bevoegd om de regelgeving te veranderen; bevoegd om de heffingsgrondslag te wijzigen, om de tarieven te wijzigen, om nieuwe vrijstellingen in te voeren of bestaande af te schaffen. De invordering en alles wat te maken heeft met vestiging van de belasting is nog altijd een federale aangelegenheid, weliswaar is er overleg met de Vlaamse overheid.

De opmerking van de heer Strackx dat de toepassing hierdoor wel erg complex is, wordt namens de minister weerlegd. De casuïstiek is een aangelegenheid voor de federale administratie onder toezicht van de Vlaamse overheid.

G. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

G.1. HOOFDSTUK I – ALGEMEEN

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 1 en Hoofdstuk I worden aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

G.2. HOOFDSTUK V – FINANCIËN

Afdeling II: Successierechten

Artikelen 13 tot 14

De heer Felix Strackx verwijst naar de bepalingen met betrekking tot de schenkingen onder levenden, onder de opschortende voorwaarde van overlijden. Schenkingen zijn vrijgesteld van successierechten. Zelfs een uur voor het overlijden kan men nog een schenking van roerende goederen doen en zo de successierechten ontlopen. Dat creëert een zeker verschil in behandeling of in mogelijkheden naargelang de manier waarop men overlijdt. Dit is een delicaat onderwerp, maar dat is wel zo. Iemand die langdurig en ongeneeslijk ziek is, kan zijn successie plannen. Iemand die plots overlijdt, heeft die mogelijkheid niet. Het is dus logisch dat er wordt geprobeerd om daar op een of andere manier een mouw aan te passen.

De verschillen tussen de tarieven zijn toch aanzienlijk. Het verschil tussen iemand die op voorhand ongeveer weet wanneer hij zal sterven, en iemand die dat niet weet, is aanzienlijk voor een nalatenschap. Daarom werd door het Vlaams Belang op het einde van de vorige legislatuur een voorstel van decreet ingediend om de successierechten en de schenkingsrechten gelijk te schakelen en die vorm van ongelijkheid weg te werken. De Vlaamse Regering sluit nu

weliswaar een achterpoort, maar de regeling blijft een beetje oneerlijk. Ze wordt alleszins zo ervaren.

Minister Van Mechelen stelt dat de schenkingsrechten op roerende goederen verlaagd werden met de bedoeling slapende kapitalen te activeren en geld opnieuw in omloop te brengen. Hij is ervan overtuigd dat over 5 of 10 jaar via berekeningen kan worden aangetoond dat deze maatregel een gunstig macro-economisch resultaat heeft gehad. Er moet vermeden worden dat de schenkingsrechten zouden gebruikt of misbruikt worden voor iets waarvoor ze niet zijn bedoeld. De bedoeling is dat er vandaag een kapitaalsactivering komt en niet op het ogenblik dat iemand overlijdt.

De discussie is cynisch, maar men zou kunnen zeggen dat iemand die morgen te horen krijgt dat hij aan een ongeneeslijke ziekte lijdt, de mogelijkheid heeft om een schenking voor te bereiden. Iemand die het slachtoffer is van een verkeersongeval, heeft die mogelijkheid niet. Dat is toch de redenering van de heer Strackx. Het eerste geval stoort de minister helemaal niet, maar het is niet de kern van de zaak. De kern van de zaak is dat mensen aan vermogensbeheer doen en bereid zijn om geld door te geven en te activeren. Dat stimuleert de economie, want dat geld kan worden geïnvesteerd in ondernemingen en er kan patrimonium mee worden aangekocht. Dat is het standpunt van de Vlaamse Regering.

De heer Strackx vraagt of het niet beter was geweest om de bepaling te behouden dat schenkingen die gebeuren binnen de 3 jaar voor het overlijden van de schenker, worden meegenomen in de successie. Waarom is die regeling veranderd?

De minister vindt het progressievoorbehoud een zeer oneerlijke regeling. Hij wil gerust aan de Regering voorstellen om ook het progressievoorbehoud bij successierechten te schrappen. Niemand zal onder die regeling officieel schenken als het risico bestaat dat men binnen 3 jaar overlijdt, waardoor het geld in het grijze circuit blijft. Iedereen loopt trouwens het risico om binnen een termijn van 3 jaar te overlijden, bijvoorbeeld door een ongeval.

Volgens de heer Strackx klopt die redenering niet. De minister wil de middelen toch zo snel mogelijk activeren? Mensen gaan niet wachten. Hoe ouder ze worden, hoe groter het risico op overlijden wordt. Ze zullen dus eerder de neiging hebben niet

te lang te wachten en sneller te schenken. Alhoewel de spreker het eens is met de bepalingen over de schenkingen onder levenden onder de opschortende voorwaarde van overlijden. Hij wou de minister wel wijzen op een bepaalde ongelijkheid.

De artikelen 13 tot 14 worden aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Afdeling III: Registratierechten op schenking van bouwgronden

Artikel 15

Bij dit artikel zijn er geen opmerkingen. Artikel 15 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Afdeling IV: Registratierechten op de aankoop van onroerende goederen

Onderafdeling I: Versoepeling abatement

Artikel 16

Bij dit artikel zijn er geen opmerkingen. Artikel 16 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Onderafdeling II: Vereenvoudiging meeneembaarheid

Artikel 17

Volgens de heer Felix Strackx is de uitbreiding van de meeneembaarheid naar de verdelingen positief, omdat de huidige regeling onbedoeld een vorm van ongelijkheid inhield.

Artikel 17 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 18

De heer Strackx is minder enthousiast over het uitsluiten van de meeneembaarheid van de aanvullende rechten. Hij heeft de indruk dat deze maatregel enkel geïnspireerd is op praktische overwegingen omdat het veel werk is om informatie te verzamelen.

Hij pleit ervoor dat mensen die niet voldoen aan artikel 60 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffigerechten, toch nog zouden kunnen genieten van de meeneembaarheid. De spreker blijft van mening dat mensen die een ‘klein beschrijf’ aanvragen maar achteraf niet aan de bepalingen van artikel 60 kunnen voldoen, niet gestraft mogen worden. Het gaat over 5 percent van de aankoop prijs van een woning, en dat is een groot bedrag om bij te betalen. Die mensen dan nog eens uitsluiten van meeneembaarheid, is volgens de spreker een stap te ver. In een aantal gevallen hebben mensen te goeder trouw gehandeld, maar kunnen ze om een of andere reden toch niet voldoen aan de voorwaarden. Hij benadrukt dat het om een groot bedrag gaat. De spreker is daarom ook van oordeel dat men dan ook eerlijk moet zijn en mensen afraden om te vragen naar klein beschrijf als ze niet voor 100 percent zeker zijn dat ze voor altijd in dat huis zullen blijven wonen. Het is dan beter dat ze meteen 10 percent registratierechten betalen die ze dan wel kunnen meenemen.

Minister Van Mechelen verwijst naar zijn eerdere uitvoerig antwoord. Hij stelt dat hem evenwel inderdaad op iets is gewezen waar hij gevoelig voor is, maar is de mening toegedaan dat dit echter op een betere manier kan worden opgelost. Hij schaaft zich achter de artikels zoals ze zijn ingediend.

Amendement nr. 3 van de heren Felix Strackx, Herman De Reuse, Christian Verougstraete en Rob Verreycken strekt ertoe artikel 18 te wijzigen (*Parl. St. VI.Parl. 2004-2005, nr. 124/5*).

De heer Felix Strackx vraagt de commissieleden de nodige aandacht aan dit amendement te besteden. Het goedkeuren van dit amendement zal geen schrikbarende invloed hebben op de begroting. Het gaat immers slechts om een kleine groep mensen. Niettemin is dit erg belangrijk voor de betrokkenen omdat dit zware financiële gevolgen meebrengt. Iemand die een woning koopt die onder het klein beschrijf valt, is niet kapitaalkrachtig. Daarom moet die groep uit de door de Vlaamse Regering voorgestelde regeling gehaald worden. De indiener heeft alle begrip voor de argumenten van de minister dat wie een onrechtmatige aangifte doet, gestraft moet worden. Voor deze kleine groep moet echter een uitzondering worden gemaakt.

Het amendement nr. 3 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 18 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikelen 19 tot 22

Bij de artikelen 19 tot 22 zijn geen opmerkingen. De artikelen 19 tot 22 worden aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 23

Amendement nr. 4 van de heren Felix Strackx, Herman De Reuse, Christian Verougstraete en Rob Verreycken strekt ertoe artikel 23 te wijzigen (*Parl. St. VI.Parl. 2004-2005, nr. 124/5*).

De indieners verwijzen bij wijze van toelichting naar amendement nr. 3.

Het amendement nr. 4 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Artikel 23 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4.

Artikelen 24 tot 27

Bij de artikelen 24 tot 27 zijn geen opmerkingen. De artikelen 24 tot 27 worden aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 28

Op de vraag van de heer Felix Strackx naar de betekenis van artikel 28, wordt namens minister Van Mechelen geantwoord dat in artikel 28 enkel het woord ‘verdeling’ wordt toegevoegd aan de opsomming van de evenredige rechten. Daarmee wordt aangegeven dat de zuivere verkoop van de vroegere hoofdverblijfplaats geen absolute vereiste meer is en dat het ook kan door een verdeling.

De heer Strackx heeft vragen bij de volgende zin in de toelichting : ‘Wanneer een verdelingsakte vaste datum zou hebben gekregen door de registratie ervan die enkel aanleiding geeft tot de heffing van het algemeen vast recht, zonder dat er, bij gebreke aan de vervulling van de opschortende voorwaarde, evenredige rechten zouden worden geheven, kan er uiteraard geen sprake zijn van de toepassing

van de meeneembaarheid door teruggave.’ Welke meeneembaarheid wordt uitgesloten?

Namens de minister wordt toegelicht dat als de vroegere hoofdverblijfplaats wordt verkocht, de notariële akte binnen vijftien dagen wordt aangeboden voor registratie en de evenredige rechten of 10 percent onmiddellijk geheven worden. Bij een verdeling die wordt opgemaakt na een echtscheiding, verlopen de zaken echter helemaal anders. Er wordt eerst een regelingsakte opgemaakt waarin ook die verdeling wordt geregeld. Bij de registratie van de akte wordt nog niet onmiddellijk het evenredig recht gegeven, enkel het algemeen vast recht. Die akte wordt pas definitief op het ogenblik dat de echtscheiding definitief wordt. Pas op dat ogenblik zal de akte opnieuw ter registratie worden aangeboden en zal het evenredig recht van 1 procent worden geheven. Het is de bedoeling om duidelijk te maken dat het recht op meeneembaarheid pas ontstaat op het moment dat de verdeling en de echtscheiding echt definitief zijn geworden en niet op het ogenblik van het opmaken van de regelingsakte, want het is mogelijk dat wel een regelingsakte wordt opgemaakt, maar dat er nooit een verdeling komt omdat beide partijen zich verzoenen. Er wordt dus gesteld dat de evenredige rechten eerst moeten zijn betaald. Pas daarna ontstaat het recht op meeneembaarheid en niet het algemeen vast recht.

Artikel 28 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 29

Bij dit artikel zijn er geen opmerkingen. Artikel 29 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Afdeling V: Onroerende voorheffing

Artikel 30

Bij artikel 30 zijn geen opmerkingen. Artikel 30 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Hoofdstuk V – Financiën wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

G.3. HOOFDSTUK X – LENINGSMACHTIGINGEN VAN VOI, EVA EN IVA

Artikel 60

Bij artikel 60 zijn geen opmerkingen. Artikel 60 en Hoofdstuk X worden aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

G.4. HOOFDSTUK XVI – SLOTBEPALINGEN

Artikel 70

Wat de artikelen aangaat die werden toegewezen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting, worden geen opmerkingen geformuleerd bij artikel 70. Artikel 70 en Hoofdstuk XVI worden aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

G.5. EINDSTEMMING

De aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting toegewezen hoofdstukken worden voor wat betreft de gewestaangelegenheden aangenomen met 8 stemmen tegen 4 en voor wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden met 9 stemmen tegen 4.

De verslaggever,

Koen VAN DEN HEUVEL

De voorzitter,

Sven GATZ